

Makovecz Imre hazatért

2017 december 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A teremt? ereje.

Több mint hatszáz terv, több ezer fénykép, számtalan írás, rajz, levél és dokumentum. Ez Makovecz Imre életm?ve, legalábbis annak tárgyiasult öröksége. Az általa képviselt szellemiségb?l pedig megérezhetünk valamit a januártól látogatható Makovecz Központ és Archívumban, melyet a Kossuth- és Ybl Miklós-díjas építész eredetileg saját családi házának épített. Beköltözni azonban már nem maradt ideje.

Egy hatalmas közösségi tér, benne búbos kemence fogadja a látogatót abban a svábhegyi családi házban, amelyet *Makovecz Imre* eredetileg magának és feleségének épített néhány száz méterre három gyermekét?l. Bár valóban saját otthonaként tekintett a készül? épületre, az már a nappali nagyságából is látszik, hogy mégsem csupán önmagára gondolt. Talán már látta maga el?tt azokat a kisebb-nagyobb baráti összejöveteleket, ahol az eszmecserék jóval túlmutatnak az építészet keretein, ahol szóba kerül majd mindaz, ami fontos a magyar nemzet, a magyar szellem és kultúra jöv?je szempontjából. A ház ugyan még Makovecz Imre életében elkészült, s?t, már az ?szi beköltözést tervezgette, amikor 2011 szeptemberében váratlanul meghalt. A kész épület azóta üresen várt a sorsára.

– El?ször 2013-ban beszéltem *Balog Zoltán* miniszter úrral a ház jöv?jér?l, és már akkor felvetettem, alkalmas lenne arra, hogy egyfajta szellemi központként és archívumként m?ködjön – mondja *Makovecz Pál*, az építész fia, a Makovecz Imre Alapítvány kuratóriumának elnöke. – Hiszen édesapám olyan hihetetlen méret? örökséget hagyott ránk, amit szisztematikusan kezelni szükséges. Szellemiségének éget? jelenlétét mindenki érezte, mindenki képes volt felfogni bel?le valamennyit. De az egészet csak együtt, közösen tudjuk értelmezni és olyan képpé formálni, amellyel megidézhet?vé és életben tarthatóvá válik számunkra. Miközben szeretnénk a tárgyiasult örökséget úgy kezelni, hogy az jól kutatható, áttekinthet? és hozzáférhet? legyen, kíváncsiak vagyunk a Magyar M?vészeti Akadémia minden tagozatának a véleményére is, arra, hogy mit jelent számukra a makoveczi szellemiség, amely jelent?sen túllépi az építészet határait.

A minisztérium és a kormány szándéka a kezdetekt?l fogva egyértelm? volt, amelyet egy 2015-ös kormányhatározat nevesített is. Ennek értelmében pedig a Makovecz Imre Alapítvány szerz?dést kötött a Magyar M?vészeti Akadémiával, és a 2017. november 20-án megnyílt Makovecz Központ és Archívum m?ködtetését az MMA M?vészetelméleti és Módszertani Kutatóintézete látja el.

– Maga a kutatóintézet ugyan a Hild-villában m?ködik, de a Makovecz Imre Alapítvánnyal közösen fogjuk üzemeltetni a házat, amely 2018 januárjától a nagyközönség számára is látogathatóvá válik – beszél a központ m?ködésér?l *dr. habil. Kocsis Miklós*, az MMA M?vészetelméleti és Módszertani Kutatóintézetének igazgatója. – Mivel a házban állandó kutatómunka folyik, korlátozott nyitvatartásunk lesz, ami azt jelenti, hogy hétf?, szerda és péntek délutánonként bejelentés nélkül bárki bejöhet, és megtekintheti Makovecz Imre egykori dolgozószobájának

rekonstrukcióját, illetve a munkáiból készült id?szaki kiállításainkat. Emellett természetesen várjuk majd az iskolai csoportokat és az építészhallgatókat is, valamint lesznek különböz? összm?vészeti rendezvényeink, és olyan rendszeres szellemi fórumokat is szeretnénk tartani, amelyek a makoveczi szellemiség feldolgozását, értelmezését segítik.

Azt valószín?leg sokan tudják, hogy Makovecz Imre irodája eredetileg az óbudai Kecske utcában volt. Ám az, hogy egy ma is m?köd? építészirodában tartsanak fenn egy olyan szobát, amelyet sem használni, sem pedig látogatni nem lehet, az alapítvány számára nem t?nt optimális megoldásnak. Ezért született meg az a döntés, hogy az egykori irodát elemeire lebontják, a benne lév? személyes holmikat pedig, így a bútorokat, a könyveket, a m?vészekt?l ajándékba kapott különböz? használati és dísztárgyakat felhozzák a központba, ahol a lehet?ségekhez mérten újra felépítik a helyiséget. Aki járt valaha a Kecske utcában és ismerte az irodát, az felismeri majd itt is. Persze formáját és méretét tekintve nem ugyanaz, de a hangulatát sikerült visszaadni. Különösen megindító, hogy az íróasztalon ott van a mester ceruzája és utolsó vázlata is, amelyr?l már soha nem tudjuk meg, hová és kinek készült. Az egyik pénteken még dolgozott rajta, hétf?n már nem érezte jól magát, kedden pedig meghalt.

Az iroda mellett látogatható lesz egy kicsiny kiállítási szoba is, melynek falain Makovecz Imre néhány ötletszer?en válogatott terve és vázlata függ. Jelenleg láthatjuk többek között a meg nem valósult népligeti kápolna és a Krisztinavárosba megálmodott Szent Mihály-templom rajzát is. A sarokban pedig ott pihen az úgynevezett Makovecz-zászló, felt?zve rá a kapott vagy megírt, de el nem küldött levelek, kósza gondolatok, újságcikkek tömkelege.

– Ezen a lobogón ott van minden olyan dokumentum, amelyet édesapám az 1970-es években fontosnak tartott meg?rizni. Aztán egyszer csak fogta magát, összetekerte az egészet, becsomagolta és feldobta a padlásra. Borzalmas állapotban találtunk rá, gyakorlatilag minden lapot restauráltatnunk kellett – meséli Makovecz Pál, majd kihúz egy kincses fiókot, amelyben újabb meglepetés vár ránk. – Egyik kedvenc szórakozása volt, hogy saját maga, és ahogy szokta volt mondani, a Jóisten szórakoztatására, cigarettatokokat gyártott a bels? fóliából, hogy rá lehessen húzni a dobozra és ne lássa az elborzasztó feliratokat. Ebb?l válogattunk ki néhány érdekesebbet a kiállításra, illetve egy általa spirálisan kibontott narancshéj segítségével bemutatjuk azt az univerzális népm?vészeti alapmotívumot is, amely földrészekt?l függetlenül minden nép m?vészetében jelen van, és ami kiindulópontként szolgált számos általa tervezett épülethez.

Makovecz Imre tárgyi és szellemi öröksége tehát állandó otthonra talált. Az azt kezel?k feladata azonban óriási. A meg?rzés, így a digitalizálás mellett van csaknem kétszáz olyan meg nem valósult Makovecz-terv, amelyek jó részét ma is fel lehetne építeni. Kezdhetnénk mindjárt a Szent Mihály-templommal, a szentek és a kárhozottak templomával, hiszen *„a Sátán gonosz kísértései ellen oltalomra, meger?sítésre van szükségünk. Ehhez a teremt? ereje kell, amelyért ebben a templomban fohászkodni lehet, megrendülve attól a harctól, amely körülöttünk és bennünk dúl.”*

Barta Boglárka - www.demokrata.hu

Fotók: Vermes Tibor/Demokrata

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló